

Znam što je sloboda

Doma je gdje nam je svučenima toplo
nema zidova nego je sve čisto
ako ima zidova
napravljeni su od takve cigle
da jedva čekam doznati što je iza

Doma su prekrasne velike oči prije spavanja
i prije ustajanja
To je zagrljaj koji vibrira
i u središtu mračne šume koja svira
u čijoj melodiji ne tražim niti nastavak
niti vraćanje na početak
već baš taj ton koji svira u trenutku

Doma je vila koja pere svoja krila
iza stabla
i pan koji svira u ritmu u kojem hodam

Doma je daleko od ovoga što je sada
upravo zbog toga jer znam kako je tamo
Znam kako je u mraku šume
i zbog toga znam kako su tople zrake
koje pirjaju kroz granje

I zbog vjetra znam kako je u tišini,
i kako je pod stablom i pored stabla
i na najbližoj grani i na vrhu stabla.
Znam kako je vidjeti cijelu šumu
i iščitati sve puteve kojima mogu proći
i kako je teško kad se spustiš
pa moraš birati kojim od njih proći

Moj jedini put su svi putevi.

Želim biti slobodna na toliko mjesta u isto vrijeme.

Tereza Klečina, 4. razred

Mentor: Ante Prtenjača
Gimnazija Vladimira Nazora, Zadar